

Maastricht, 2-XII-1960.
Turennestraat 21,

Hooggeachte Heer Prick,

Het leek een beetje op de drie kistjes in Shakespeare's Koopman van Venetië met die brieven van eerst dit lezen en dan dit en dan de hoofdgroep in beschouwing nemen. Ik heb dit in ieder geval trouw gedaan en er geen spijt van gehad, integendeel, ik heb de stellers van beide brieven heel hartelijk te danken, wat ik hierbij gaarne doe, al kan ik het momenteel niet in rijm. Helaas! Want ook Robinia is nu dood en begraven. Het is wel een dichterlijke dwaasheid hoe poëtisch gehecht ik was aan dit dichterlijke figuurtje uit mijn kinderjaren, dat ik nog altijd, oudgeworden in de omgeving van het Limburgse land wist. En dat mij na die kinderdagen (en ook later/niet) nooit meer heeft teruggezien.

Toevallig komt Karel Reijnders in zijn felicitatie per 1 dezer het over Karel Huijsmans te hebben met een lang citaat uit "au rebours" waarin sprake is van een locomotief met een geelkoperen ketel. Iets wat in de verbeelding met Robinia zulke nauwverwant

2)

schap had, als met de bezempjes voor acacia bladeren om haar keukentje schoon te houden en de rooksluier van de veldbrander over haar gerijpt en deels al gemaaid koren. Enfin, je bent nooit oud genoeg om dromen van dit allure te begraven.

Dankt U Lilly namens mij speciaal om haar poëtische bijdrage en weest beiden hartelijk gedankt voor het mooie boekje met de gekleurde [Tuntentekeningen??] uit China, waarin ik zo uitzonderlijk belang stel. Werkelijk het was als geschenk een voltreffer. En misschien inspireert het mij wel in de naaste toekomst inderdaad nog wel.

Er is met bloem en blad nog al belangstelling geweest voor mijn 74^e levensjaar (het begin dan eerst). Dhr. Crolla heeft mij nog een werkelijk royale witte cyclamen in pot gebracht tegelijk en mede namens [me?] een dubbele lijst namen van leerlingen. Hij was heel hartelijk en vertelde mij, dat u hem dit had geadviseerd want U wist dat ik een plant boven gesneden bloemen verkoos.

Een onderwijzeres, die mij trouw feliciteert bij elke verjaardag, schreef mij, dat zij de leerlingen van haar vierde klasse op 1 dezer voor mij zou laten bidden. Er waren

nog andere goede daden en giften in boek- en bladvorm
zoals dat bij deze gelegenheden altijd is. Laat mij daar
bij niet vergeten het felicitatie-versje van Lam-
bert Tegenbosch. Zelfs een doosje met twee prachtige benen
mankeerde niet, ik mag niet zeggen van wie xxx

Ondertussen heeft de tijd, die snel is,
zich met verassende (overigens dagelijks gewenste)
snelheid van de middag naar de avond begeven, om
het eens koninklijk uit te drukken en zie ik dat ik
behalve met het doseren van mijn oog-activiteit
ook moet rekenen met het verstrijken van de buslichting
termijn, die het mogelijk maakt dat deze brief morgen
U nog onder de ogen komt.

Ik eindig met nog een heel hartelijk aan
Uw "three cheers" te denken en te danken en U tevens
te beloven, dat ik in mijn vijf en zeventigste levensjaar
zo vlijtig mogelijk zal trachten te dichten, frivool-braaf
tevens, zoals men dat van mij gewend is en gewoon. Ook
dat het mij moge zijn gegeven nog voor verras-
sinkjes te zorgen, iets wat de geestelijke en geestige
sfeer levend houdt, enz. enz. enz..

Weest ten slotte met Uw benijdenswaardige com-
pagne de vie heel hartelijk gegroet, ik strooi hierbij een
Maaslandse Blütenzauber over Uw hoofden en over Uw nachtrust

Lilly en Harry zeer genegen Uw Pierre Kemp [handtekening]

[in de linker marge, verticaal:] xxx Zij demonstreerden in elk geval, wat ook te all-round bewezen
[genieten?], dat de zinnelijk in de keuken schuilt of gaarne manifesteert.